

Värmland / Säffle / Kila kyrkogård

Gösta Edvardsson

Text av Gösta Törnqvist

Vid min provpredikan i Kila kyrka i augusti 1980 mötte jag kyrkvaktmästare Gösta Edvardsson första gången. Han blev en mycket omtyckt arbetskamrat och personlig vän till hela prästfamiljen fram till sin död 17 maj 2017. Han somnade in vid solväggen i Höke den vackraste försommardagen det året. Gösta bodde där med sin syster Inga-Maj Lofterud.

Lite söder om den platsen ligger gården Kron där Gösta växte upp med fyra syskon. Fadern Albert var jordbrukare och snickare. Han var bland annat med och byggde nya prästgården 1939. Anna hette Göstas mor och jag minns att han skötte henne i början av 1980-talet när hon hade drabbats av en stroke. Jag frågade honom en gång hur han kunde vara så snäll och hjälpsam mot så många och han svarade att han var född sådan.

När kyrkvaktmästaren Ragnar Norström fick sjukpension i slutet av 1970 anställdes Bror Andersson och Gösta och han delade på tjänsten. Det fungerade smidigt till allas belåtenhet. Många är minnena och episoderna från den tiden för Gösta var inte bara hjälpsam utan också skämtsam. Han kunde skoja med folk utan att de tog illa upp. Om någon blev lite sur så lade han huvudet på sned och gjorde en grimas.

Gösta var en samtalspartner för mig många gånger, ja, nästan en själavårdare. När det gällde folk och platser och särskilt när planerna på en tillbyggnad av Kilagården. Vid invigningen i mars 1987 framhöll jag hans insats. I Kyrkbröderna och Församlingskåren var han medlem. Han stöttade alla föreningar och vid försäljningar var han mycket generös.

Jakt, fiske, skogsarbete var stora intressen och på Kilavallen var han en trogen besökare Svågern Sune Lofterud gjorde ofta en stor insats på fotbollsplanen. Alltid blev det skratt och leenden när man mötte Gösta. Så det blev en saknad redan när han gick i pension 2001 och inte kom så ofta till kyrkan. Men mer tid för möten i hemmet. Gösta hade ingen egen familj men syskon, syskonbarn och många, många blev en stor familj för honom.

Jag skrev om Gösta i Kila Bygdeblad i samband med hans pensionering. En upplevelse han hade en annan majdag än den som blev hans sista. Om en spegelblank Harefjord i tidiga ottan när prästfamiljen fortfarande sov. Vårblommor, sjöfåglar, häst och får i hagen och lammen som sprang ut och in genom fårnätet. Gösta berättade en gång hur vackert allt hade varit, en pastoral idyll vid prästgården.

Och han tillägger – närmare paradiset kommer inte Törnqvist ...

Vid griftetalet på begravningsdagen 9 juni 2017 berättade jag detta. Många leenden såg jag bland besökarna och jag vet att Gösta ville att det skulle vara en ljus begravning. Vi tjänstgjorde tillsammans vid så många gudstjänster och förrättningar att jag kände mig lite ensam denna gången.

Jag citerade Bo Setterlind i kyrkan:

"Kyrkklockorna sätter sig i rörelse, tonerna tågar ut över bygden, lammen går i procession.

Sommaren sjunger, himlen ler, vinden vaknar i vitnad säd. En fjärl klättrar på klockklängen."

Med Gösta där så vet jag att himlen ler.